25/09/2023

Η πανήγυρις του Ναού στα λασπωμένα από τον Daniel Πετρίλια Φθιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον οικισμό Πετρίλια, της τοπικής και ιστορικής κοινότητος Σοφιάδος του Δήμου Δομοκού, σε μία από της περιοχές της Φθιώτιδος, που επλήγησαν σχεδόν ολοκληρωτικά από τις καταστροφικές πλημμύρες τις πρόσφατης θεομηνίας «Daniel» και στον Ιερό Ναό του Γενεσίου της Θεοτόκου ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

Το Ιερό Αναλόγιο διηκόνισε χορός τοπικών ιεροψαλτών υπό την Διεύθυνση του Πρωτοψάλτου κ. Γεωργίου Αργυρού.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών στο κήρυγμά του χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Το σημερινό Ευαγγελικό Ανάγνωσμα μαζί με τη Διδαχή του Αποστόλου Παύλου έρχεται ως συνέχεια της μεγάλης εορτής του Τιμίου Σταυρού και είδαμε ότι στην εορτή του Σταυρού το κύριο και βασικό νόημα της εορτής είναι η πρόσκληση, την οποία απευθύνει ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός στην ελευθερία μας, στον κάθε ένα από εμάς, την πρόσκληση να Τον ακολουθήσουμε γνωρίζοντας ότι ακολουθώντας τον Χριστό δεν ακολουθούμε έναν εύκολο δρόμο, δεν ακολουθούμε έναν βίο ανθόσπαρτο, δεν ακολουθούμε μία λεωφόρο στρωμένη με βελούδινα και όμορφα χαλιά, αλλά ακολουθούμε την οδό του Σταυρού: «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθείτω μοι» και ακριβώς έρχεται η σημερινή Κυριακή να μας δώσει ένα παράδειγμα, να μας δώσει πως υπάρχουν ψυχές, οι οποίες ακολουθούν το Χριστό και μάλιστα αυτή τους η επιλογή καθορίζει και αφήνει στίγμα στην ιστορία του κόσμου.
Μας περιγράφει ο Ευαγγελιστής Λουκάς σήμερα την κλήση των πρώτων τεσσάρων μαθητών του Χριστού, των πρώτων Αποστόλων, οι οποίοι ήταν ανέμελοι στο χώρο της εργασίας τους, ήταν αλιείς και εκεί που μάζευαν τα δίχτυα έρχεται ο Χριστός, εισέρχεται μέσα στην καθημερινότητά τους, μέσα στη ρουτίνα της ζωής τους και τους προσκαλεί να Τον ακολουθήσουν και αυτοί «ἀφέντες τά δίκτυα ἠκολούθησαν αὐτῷ» και μάλιστα όχι μόνο Τον ακολουθούν, αλλά γίνεται ένας διάλογος μεταξύ του Χριστού και του Αποστόλου Πέτρου, διάλογος συναρπαστικός, καθώς ο Πέτρος βρίσκεται σε μία δυσκολία, δεν έχει κυλήσει θετικά η προσπάθειά του, δεν έχει έρθει κανένα αποτέλεσμα, τα δίχτυα είναι άδεια, κι ο Χριστός σε ώρα τελείως ασύμβατη με τα δεδομένα της αλιείας του ζητά να ξαναρίξει τα δίχτυα κι ο Πέτρος υπακούει, εμπιστεύεται, «Ἐπί τῷ ῥήματί σου χαλάσω τό δίκτυον» και τότε η σοδειά γίνεται υπερπολλαπλάσια και γίνεται το πρώτο θαύμα και καρπός αυτού του θαύματος είναι να ομολογήσει ο Πέτρος την αμαρτωλότητά του και να εκφράσει την ευγνωμοσύνη του στον Χριστό.

Πολλές φορές η καθημερινότητά μας εκεί που φαίνεται να είναι ήρεμη, να βρίσκεται σε μία κανονικότητα έρχονται γεγονότα άλλοτε με ανθρώπινη παρέμβαση, άλλοτε ανεξήγητη, άλλοτε από δυνάμεις της φύσεως, οι οποίες μας υπερβαίνουν κι είμαστε πολύ αδύναμοι μπροστά τους να σταθούμε και ανατρέπουν την κανονικότητα της ζωής μας και μας φέρνουν ξανά αντιμέτωπους με ποιο τρόπο θα σταθούμε απέναντι σε μία δοκιμασία, πως θα σηκώσουμε τον δικό μας σταυρό, πως θα προσεγγίσουμε και θα βιώσουμε μία ανατροπή, η οποία μπορεί

ενίοτε να είναι και μία ολιστική καταστροφή, να έχει μέσα πόνο, οδύνη, απορία, αγωνία, γιατί όχι, ακόμη θυμό και οργή. Και οι άνθρωποι του Θεού στέκονται με υπομονή, στέκονται με ελπίδα και στέκονται με πολλή δύναμη, με πολύ κουράγιο, με πολύ θάρρος και με πολλή πίστη και κυρίως με αλληλεγγύη, με νοιάξιμο ο ένας για τον άλλο. Έτσι στέκονται οι άνθρωποι του Θεού μπροστά σε κάθε κρίση και σε κάθε δυσκολία. Μας έχει διδάξει η ζωή μας, μας έχουν διδάξει οι εμπειρίες της ζωής μας, αλλά και η σοφία των Πατέρων της Εκκλησίας μας ότι κανένα κακό δεν αντιμετωπίζεται με άλλο κακό, το κακό δεν μπορεί να νικηθεί ποτέ με το κακό. Ο εχθρός του κακού είναι μόνο το αγαθό και μόνο το αγαθό μπορεί να νικήσει το κακό και σήμερα ευρισκόμενος και πάλι εδώ, σε ένα πληγωμένο Ιερό Θυσιαστήριο, δοκιμασμένο από την πρόσφατη λαίλαπα της δοκιμασίας, στο Ναό της Παναγίας μας, εδώ στα Πετρίλια, εδώ στην περιοχή της Σοφιάδος, στην πάλαι ποτέ διαλάμψασα Επισκοπή Θαυμακού στον Δήμο Δομοκού, στην περιοχή της Θεσσαλιώτιδος και ατενίζοντας όχι μόνο εδώ την πληγωμένη περιοχή, αλλά και τις όμορες περιοχές των γειτονικών νομών, αντικρίζουμε στα πρόσωπά σας αυτό που αντικρίσαμε από την πρώτη στιγμή και από το πρώτο λεπτό, ανθρώπους υπομονής, ανθρώπους καρτερίας, ανθρώπους αγάπης, αγάπης για τον τόπο, αγάπης του ενός για τον άλλον. Το γεγονός ότι πέσατε μέσα στην πλημμύρα, μέσα στους καταρράκτες και στους χειμάρρους της λάσπης, για να σώσετε όχι μόνο το βιός, όχι μόνο να περισώσετε ό,τι μπορούσατε, αλλά κυρίως την ανθρώπινη ζωή, που είναι η βάση για οποιαδήποτε παλιγγενεσία, για οποιοδήποτε νέο ξεκίνημα, για οποιαδήποτε νέα αρχή.

Ήρθαμε σήμερα εδώ όχι μόνο να προσευχηθούμε, όχι μόνο να παρακαλέσουμε το Θεό αλλά και να ευχαριστήσουμε το Θεό, να ευχαριστήσουμε την Παναγία που διαφύλαξε την ανθρώπινη ζωή, αλλά κυρίως που στα πρόσωπά σας φανέρωσε ότι υπάρχουν άνθρωποι με Α κεφαλαίο, υπάρχουν άνθρωποι, οι οποίοι νοιάζονται ο ένας για τον άλλον, υπάρχουν άνθρωποι που ελπίζουν, που υπομένουν, που μέσα στην πληγή και μέσα στον πόνο και μέσα στη δυσκολία είναι αποφασισμένοι να μην παραιτηθούν, αλλά να ξαναχτίσουν και πάλι ό,τι γκρεμίστηκε ή ό,τι θάφτηκε μέσα στη λάσπη, να το αναδείξουν και πάλι πιο λαμπερό και πιο ζωντανό και αυτό αποτελεί καρπό μιας βαθιάς παιδείας, μιας παιδείας αλληλεγγύης αλλά και μιας παιδείας, η οποία σμιλεύτηκε όχι σε θεωρητικά εργαστήρια και πανεπιστήμια, αλλά μέσα στις εμπειρίες των δοκιμασιών μιας ολόκληρης ζωής. Αν ρωτήσουμε τους παππούδες μας, τις γιαγιάδες μας και τους παλαιοτέρους και ανατρέξουμε στην ιστορία θα δούμε ότι το παρελθόν της ζωής μας είναι γεμάτο δοκιμασίες και περιπέτειες, είναι γεμάτο με πολύ πόνο, άσχετα αν αυτός ο πόνος τη μία φορά μπορεί να έρθει από ένα φυσικό φαινόμενο, την άλλη φορά από έναν θάνατο, από μία ασθένεια, την άλλη φορά μπορεί να έρθει από ένα πόλεμο, από μία διαμάχη, από μία σύγκρουση, ακόμη και από ένα έγκλημα, από μία αντικοινωνική κατάσταση, ή από οποιαδήποτε άλλη δυστοκία.

Η ζωή μας όμως είναι γεμάτη δοκιμασίες. Η ζωή μας είναι ζωή σταυρωμένη κι έχουμε μάθει το σταυρό όχι να τον ξορκίζουμε, αλλά να τον παίρνουμε στην αγκαλιά μας, να τον παίρνουμε στους ώμους μας, όπως παλικάρια και από εδώ από τα Πετρίλια πήραν στους ώμους τους γεροντότερους και μεγαλύτερους, για να βοηθήσουν τη δύσκολη ώρα, όπως το είδαμε και το βλέπουμε παντού αυτό να συμβαίνει και αυτό είναι που μας δίνει δύναμη και κουράγιο αλλά και τη βεβαιότητα ότι είμαστε πράγματι μαθητές του Εσταυρωμένου.

Οι άνθρωποι δοκιμαζόμαστε στα δύσκολα. Τότε φανερωνόμαστε όλοι μας ανεξαιρέτως, αλλά αν το θέλετε και οι άνθρωποι που ασκούν διοίκηση και ευθύνη και αυτοί φανερώνονται στη διαχείριση κρίσεων και δώσατε εξετάσεις και πήρατε άριστα Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε στη ζωή μας χωρίς ο ένας με τον άλλο. Βλέπετε πόσες ατομικότητες, πόσα ατομικά σχέδια ανετράπησαν τελείως και χάθηκαν μέσα σε μία νύχτα. Το ίδιο συμβαίνει και με σεισμούς και με πυρκαγιές, το ίδιο συμβαίνει και με ανθρώπινα λάθη, μπορεί να συμβεί ανά πάσα στιγμή. Εμάς μας δίνεται το δώρο να φιλοσοφήσουμε μέσα σε όλα αυτά, να αξιολογήσουμε και πάλι τη χαρά της ζωής, τη χαρά της αγάπης, τη χαρά της μεταξύ μας σχέσης και πάνω σε αυτήν τη βάση να ξαναστήσουμε και να αναστηθούμε και να κάνουμε το νέο ξεκίνημα που έχουμε πολλή ανάγκη στη ζωή μας.

Να είστε ευλογημένοι από το Θεό. Μπορεί να μην ήταν δυνατό να εορταστεί η Παναγία μας στο ναό της αυτό την ημέρα της εορτής του Γενεσίου της Θεοτόκου,

καθώς εκείνη τη μέρα τα παιδιά της ήταν σε περιπέτεια, αλλά γιορτάζει σήμερα που έχουμε πάλι εορτή της Παναγίας, της Μυρτιδιώτισσας και ο Ναός του Γενεσίου της Θεοτόκου είναι ανοιχτός για να εορτάσουμε σήμερα την Πανήγυρη του Ναού.

Θέλω να κλείσω τον λόγο με αυτήν την εμπειρία την οποία αντίκρισα και εδώ επισκεπτόμενος τα Πετρίλια και τα άλλα χωριά της περιοχής που επλήγησαν αλλά και τις συνοικίες της Μεγάλης Βρύσης στη Λαμία αλλά το ίδιο το είδα και στον Ιανό τις προηγούμενες χρονιές και σε άλλες περιπέτειες.

Δεν υπάρχει ωραιότερο πράγμα να αισθάνεσαι μία αμηχανία ως άνθρωπος για το πως να συμπαρασταθείς και τι να πεις σε έναν άνθρωπο που έχει γίνει η πλήρης ανατροπή σε ένα μεγάλο κομμάτι της ζωής του και να σε αφοπλίζει αυτός ο πληγωμένος, ο «μέσα» στις λάσπες άνθρωπος λέγοντας σου: «Θα τα καταφέρουμε. Έχουμε κουράγιο, Σεβασμιώτατε. Με την ευχή σας. Έχουμε δύναμη, πιστεύουμε στο Θεό και στην Παναγία. Δεν θα μας αφήσει. Θα κάνουμε νέο ξεκίνημα. Πειρασμός ήταν, δοκιμασία ήταν, πέρασε. Θα έρθουν και άλλες αλλά θα τις νικήσουμε με τη δύναμη του Θεού και με τη δύναμη της Παναγίας.

Αυτό το μήνυμα είναι το μήνυμα που στέλνουν τα Πετρίλια σήμερα. Αυτό το μήνυμα είναι το μήνυμα που μας δίνει κουράγιο και δύναμη και αισιοδοξία και με αυτό το μήνυμα θα αντιμετωπίσουμε και αυτή και άλλες δοκιμασίες».

Στην Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταξύ των πιστών παραβρέθηκαν: ο Υπουργός Μεταφορών και Υποδομών κ. Χρήστος Σταϊκούρας, ο Αντιπεριφερειάρχης Π.Ε. Φθιώτιδος κ. Ηλίας Σανίδας, ο Δήμαρχος Δομοκού κ. Χαράλαμπος Λιόλιος, ο Πρόεδρος της Τοπικής Κοινότητος Σοφιάδος κ. Χρήστος Λιακόπουλος, καθώς και εκπρόσωποι άλλων φορέων και συλλόγων του τόπου.

Ο κ. Συμεών μάλιστα αναφέρθηκε στις πολλές πρωτοβουλίες που έλαβε και λαμβάνει η Μητρόπολη Φθιώτιδος για την στήριξη των πληγέντων της, ενώ ειδικά για την ενορία της Σοφιάδος – Πετριλίων ανακοίνωσε ότι μέχρι τις 31-12-2024 απαλλάσσεται η Ενορία από το βάρος των οικονομικών της υποχρεώσεων προς το νομικό πρόσωπο της Ιεράς Μητροπόλεως. Παράλληλα ανακοίνωσε τις δράσεις των προσεχών ημερών με την διανομή σχολικών ειδών στα παιδάκια των πληγωμένων χωριών και με την δράση με τον οργανισμό Humanity Greece για την στήριξη των πληγέντων σε όλα τα σημεία καταστροφής στην Φθιώτιδα.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Συμεών, πριν την αναχώρησή του από τα πληγωμένα Πετρίλια, τέλεσε και τον σαραντισμό ενός νέου βρέφους.

Δείτε ΕΔΩ περισσότερες φωτογραφίες

Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου